

NEDJELJNI ENOGRAF

NAJNOVIJE VESTI I AKTUELNA PONUDA GRANDS CRUS CLASSÉS VINA

Svakog ponedjeljka na vašoj e-mail adresi

Broj 39, 05. Novembar 2012. godine

Besplatan primerak

SHOWBIZ: POPULARNI PIJU VINO

Rezultati istraživanja ukazuju da što više pijete vino, postajete sve popularniji

Kompanije koje posluju u Srbiji vlasnici Velikih klasifikovanih poseda-vinograda

Iako to u široj javnosti nije dovoljno poznato danas u Srbiji posluju dve kompanije koje su vlasnici čak četiri prestižna Velika poseda-vinograda klasifikovana 1855. godine.

Prva kompanija koja sa ponosom može da istakne vlasništvo nad klasifikovanim posedima u Bordou je „AXA Osiguranje“. U njenom posedu su:

Château Pichon Longueville Baron, 2ème Grand Cru Classé en 1855, AOC Pauillac

Château Suduiraut, 1er Grand Cru Classé en 1855, AOC Sauternes

Druga kompanija koja može da se pohvali klasifikovanim posedima Bordoa je banka „Crédit Agricole“. U njenom vlasništvu se nalaze:

Château Grand Puy Ducasse, 5ème Grand Cru Classé en 1855, AOC Pauillac

Château de Rayne Vigneau, 1er Grand Cru Classé en 1855, AOC Sauternes

Interesantno je da obe kompanije imaju po jedan Klasifikovani posed-vinograd u vinogorju Poijak, odnosno u vinogorju Sotern.

Pored klasifikovanih poseda-vinograda navedene kompanije u svom vlasništvu imaju i nekolicinu drugih vinogradarskih poseda, kao što su: Château Pibran, Pauillac i Château Petit Village, Pomerol, vlasništvo „AXA Osiguranja“, odnosno Château Meyney, Saint Estephe i Château Blaignan, Medoc, koji su u vlasništvu „Crédit Agricole“ banke. Na slici dole Château Pichon Baron i Château Grand Puy Ducasse...

Intervju: Henri Lurton, vlasnik poseda-vinograda Bran Kantanak*12x75, 31.10.2012.***Prvo pitanje koje bih želeo da Vam postavim - kako je bilo odrastati na posedu Bran Kantanak?**

Zaista se rado sećam svog detinjstva koje sam proveo ovde, na posedu Bran Kantanak. Pohađao sam školu u Bordou, tako da sam veoma često bio odsutan tokom nedelje, ali se dobro sećam moje spavaće sobe koja je bila tik uz vinograd. Nekada sam se iskradao kroz prozor i išao u vinograd ili vinski podrum, naročito kada sam morao da ostanem u sobi. Moji roditelji su znali šta smeram, ali s obzirom na to da nisu bili preterano strogi, najčešće su mi dozvoljavali da se provučem sa mojim malim pustolovinama. I na kraju da odgovorim na vaše pitanje, odrastanje na posedu Bran Kantanak predstavlja veliki i lepi deo moga detinjstva.

Da li ste pomišljali da ćete voditi posed jednoga dana? Da li ste to i želeli?

Kada sam bio veoma mlad nisam to želeo. Ali već sa 14 godina sam stvarno znao da ću voditi posed. Bio sam jedini od mojih desetoro braće i sestara koji je to iskreno i želeo. Sa otprilike 14 godina shvatio sam da je vođenje poseda-vinograda moja najveća želja. Kada je vreme došlo, studirao sam na Fakultetu za enologiju u Bordou, a mentor mi je bio profesor specijalista za zemljište vinograda. To je bio potpuno prirodan izbor za mene.

Da li ste razmišljali o bilo kojoj drugoj profesiji, npr. da postanete doktor, advokat i slično?

Kao što sam već napomenuo, moj konačni izbor koji sam napravio sa 14 godina bio je da vodim jedan od očevih poseda-vinograda. Ali moj odnos sa posedom Bran Kantanak bio je nešto drugačiji, jer nije bio striktno profesionalni već prepun porodičnih uspomena. Moja strast je spravljanje vina, tako da bih tu moju strast poneo sa sobom u bilo koji od očevih poseda. Bilo je trenutaka kada sam pokušavao sebe da ubedim da je bolje da sam postao doktor, ali u sebi sam znao da to nije moj poziv i verovatno bih bio veoma loš doktor.

Vaša porodica je u svom vlasništvu imala veliki broj poseda-vinograda, u jednom trenutku čak 11. Da li je posed Bran Kantanak oduvek bio Vaš omiljeni posed?

Zaista postoji specijalan odnos sa posedom Bran Kantanak, koji je sasvim sigurno intenzivniji u odnosu na sve druge porodične posede. Na ovom posedu sam radio sa ujakom koji je blisko sarađivao sa mojim ocem. Otac je dolazio dva puta nedeljno na posed Bran Kantanak, a zatim je odlazio na posede Busko, Klimens, Kamarsak i druge. Za svu moju braću i sestre, porodične uspomene vezane su za ovo mesto, za ovaj posed. Moji roditelji i dalje žive na posedu Bran Kantanak, te on i dalje predstavlja našu porodičnu kuću. Deluje mi kao da se u ovom trenutku ja staram o posedu, a kada bude došlo vreme brigu o posedu ću preneti na narednu generaciju porodice Lurton.

Koliko imate braće i sestara?

Ima nas ukupno 10 i svi smo u poslu sa vinima. Neki od njih su pokušali da se pronađu u drugim profesijama, ali su se svi vraćali poslu sa vinima. Zaista vino je ogroman deo naših života, te nije ni čudo što smo svi pronašli svoj život u njemu.

U trenutku kada vinograd prelazi sa generacije na generaciju, da li postoji pritisak da se ništa ne menja, da stvari ostanu iste? Ili je promena generacija zapravo jednostavna?

Nikada promena generacija na posedu-vinogradu nije jednostavna, jer prethodna generacija uvek nešto ostavlja u amanet narednoj. Kada je posed prelazio sa mog dede mome ocu, moj otac je napravio izvesne

promene: na određenim parcelama zasadio je mladu vinovu lozu i time je promenio neke od puteva koji vode kroz vinograd. Jednoga dana kada je deda pešačio kroz vinograd, umalo se nije izgubio i bio je veoma besan na oca. Naravno, na kraju sve se smirilo i danas se slatko smeujemo kada se setimo ovog događaja. Verovatno će i moj sin, kada bude došlo njegovo vreme, napraviti neke promene na posedu sa kojima neću biti u potpunosti zadovoljan, ali to će biti njegova odluka i ja ću je poštovati.

Kada smo zidali vinski podrum, otišao sam da od oca potražim neke savete, ali mi je on rekao „*radi kako misliš da treba da radiš*“. Bio je veoma srećan kada je došao da vidi završenu vinariju i pružio mi je veliku podršku. Moj otac je imao poverenja u mene i moj sud, i želeo je da sam donosim odluke. Znam da bi on lično neke stvari radio na drugačiji način, ali sa svakom generacijom dešava se toliko značajnih poboljšanja koje se odnose na vinarske tehnike, što za posledicu nužno ima donošenje drugačijih odluka. Mi činimo najbolje što možemo u skladu sa sredstvima koja imamo na raspolaganju.

Da li postoji nešto sa čim se Vaš otac sasvim sigurno ne bi složio?

Da, sasvim sam siguran da su postojale neke odluke sa kojima se nije slagao. Ali mi je i pored toga dao potpunu slobodu u odlučivanju. Nekada sam i grešio, jer nisu sve odluke koje sam donosio bile ispravne, ali otac je želeo da radim stvari na svoj način. Ipak, veoma često donosio sam ispravne odluke.

Koji deo svog posla najviše volite?

Najviše volim da donosim odluke tokom berbe. To je veoma specifičan i važan trenutak, jer radite tokom cele godine kako bi berba bila savršena, i sve morate isplanirati do najsitnijih detalja. Proveo sam mnogo vremena sa Kristof Kapdevilom, koji se 1991. godine zaposlio kao tehnički direktor poseda Bran Kantenak. Mnoge odluke doneli smo zajedno, iako se nismo uvek u potpunosti slagali oko svake od njih, ipak smo bili, a i dalje smo veoma dobar tim i naše ideje su u osnovi iste. Odluke koje se odnose na proces vinifikacije donosi jednoglasno ceo enološki tim poseda, ali pre svake odluke diskutujemo o tome kako određena rešenja sprovesti u delo. Donošenje odluka je veoma važno i svi su uključeni u proces.

Svaka godina je drugačija i mi naše delanje moramo da uskladimo sa vremenskim prilikama. Danas putujem mnogo češće nego ranije, te i pored toga, dakle iako sam u drugoj državi, mogu telefonom da se dogovaram sa članovima tima ukoliko vremenske prilike nalažu donošenje određenih odluka. Vino je proizvod naših odluka, kao što je proizvod zemljišta i mikroklima, tako da se svake godine nauči nešto novo kroz prilagođavanje ljudskog rada prevladavajućim vremenskim prilikama. Nekada preuzimamo rizik. Nisam umetnik, tako da u suštini ja ništa ne stvaram, ali volim svoju ulogu u stvaranju vina.

Koji deo posla Vam je najteži?

Gotovo da nikada i ne pomislim da je moj posao težak, ali odnos sa Majkom prirodom nekada može da bude veoma opterećujući! Nikada ne bi trebali da potcenimo njenu snagu i to postaje očigledno kada je vidimo na delu. Iako me danas posle mnogo godina iskustva navedeni odnos ne brine kao nekada. Nekada sam brinuo da li će biti oluje ili mraza, ali danas ovim stvarima pristupam na filozofski način. Ukoliko se desi, desilo se. Veoma je teško ljudima koji tokom cele godine naporno rade da vide kako se njihov trud u deliću sekunde ruši i nestaje. Trudim se da se ne nerviram kada se tako nešto dogodi.

Delujete veoma smireno, da li ste u svim situacijama smireni?

Ne uvek. Ipak, uvek se trudim da ostanem smiren zbog toga što na taj način, kada naiđu problemi i stresne situacije, pomazem ljudima sa kojima radim da i sami nađu svoj mir.

Nastavak u narednom broju...

Saga porodice Lurton (II deo)

Tekst: Rastko Fajndović

Kada je konačno doneo svoj sud o tome kako raspodeliti posede, pozvao je decu da im saopšti odluku, a nakon što je obnarodovao istu, doslovno sutradan - Lusjen Lurton je nestao bez traga i glasa. Potez koji se svakako nije očekivao od nekoga ko je, ispostavilo se, pogrešno bio okarakterisan kao „knjiški moljac“.

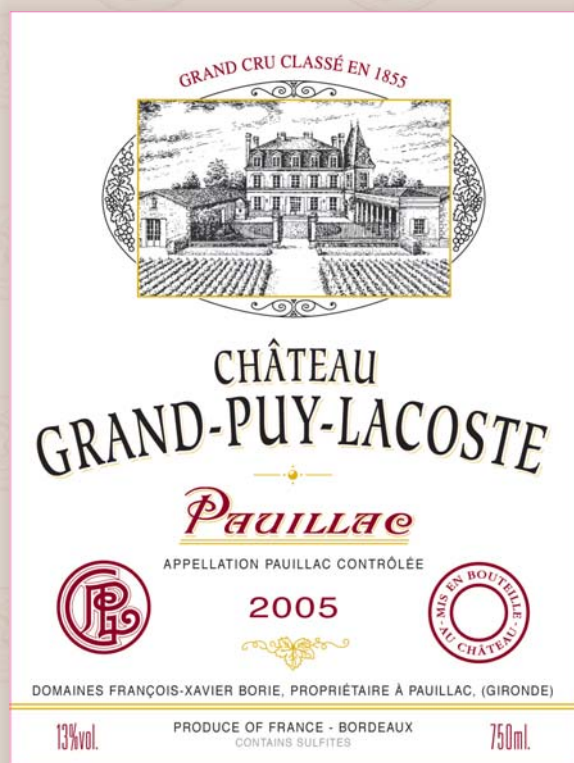
Lusjen se vratio posle nešto više od 18 meseci sa misterioznog putovanja, ali od tada je potpuno promenio životni stil i više nije imao ambiciju da upravlja posedima.

A naslednici? Pa, ispostavilo se da je svako od naslednika dobio posed ili dva o kome je oduvek maštao. Većina je napustila svoje dotadašnje poslove i potpuno se posvetila vinu. Iako individualisti i karakterno izuzetno različiti, a s obzirom na to da im je otac nestao na 18 meseci, deca su se oslonila jedni na druge kako bi prevazišli inicijalne probleme. I uspeali su u tome.

Prvi od problema koji su imali bila je prodaja vina sa njihovih poseda na svetskom tržištu. Kako bi mogli da se u potpunosti posvete proizvodnji vrhunskih vina bez finansijskih trzavica, odlučili su da stvore zajedničku kompaniju koja će im omogućiti da sačuvaju individualnost ličnih poseda kroz autonomno upravljanje, a objedine snagu na ekonomskom odnosno egzistencijalno najvažnijem planu - prodaji vina. Upravo kao posledica zajedničkog delovanja Lusjenove dece stvorena je kompanija „*La Passion des Terroirs*“ koja važi za jednu od najboljih trgovačkih kuća Bordoaa.

Danas, posle dvadeset godina od trenutka kada su preuzeli posede čini se da je najambiciozniji Gonzag Lurton u čijem posedu se nalazi posed-vinograd Durfor Vivan. Pravnik po obrazovanju, preuzeo je dužnost Predsednika sindikata vinogradara i vinara vinogorja Margo. Njegova supruga Kler Vilar-Lurton vlasnik je dva klasifikovana poseda-vinograda: Ferrier (*Château Ferrière, Margaux, 3ème Grand Cru Classé en 1855*) i O Baž Liberal (*Château Haut-Bages Libéral, Pauillac, 5ème Grand Cru Classé en 1855*). Upravo Gonzag Lurton mi je u pero ispričao bordošku sagu porodice Lurton.

Šato Grand Pui Lakost (*Château Grand-Puy-Lacoste*)

Klasifikacija: 5 klasa poseda-vinograda iz 1855. godine

Lokacija vinograda: Poijak (*AOC Pauillac*)

Vlasnik: Porodica Bori (*Francois Xavier Borie*)

Površina poseda: 55 hektara u jednom komadu

Zemljište: visoki sloj krupnog šljunka

Prosečna starost vinove loze: 38 godina

Gustina zasada: 10.000 čokota po hektaru

Sorte u vinogradu: 75% Kaberne Sovinjon, 20% Merlo, 5% Kaberne Fran

Kupaža 2005: 78% Kaberne Sovinjon, 22% Merlo

Prinos 2005: 36 hektolitara po hektaru

Ukupna godišnja proizvodnja 2005: 14.165 sanduka

Drugo vino: Lacoste Borie

Poreklo poseda Grand Pui Lakost ima iste korene kao i poreklo poseda Grand Pui Dukas. Nekada jedinstveni posed obuhvata nekoliko šljunkovitih brežuljaka na lokalitetu Grand Pui koji se nalazi u blizini gradića Poijak. Grand je pridev i znači veliki, dok imenica muškog roda Pui predstavlja još jednu reč u nizu sinonima koji označavaju - brdo, glavicu, vrh. Prvi pisani trag o posedu vodi nas u 16. vek kada je vlasnik poseda bio izvesni gospodin Giro. Giro je imao dve kćeri, od kojih se jedna udala za gđina Dežana, a koji je u miraz dobio lokalitet Grand Pui. Po Dežanovoj smrti, lokalitet je prešao u vlasništvo njihovog sina, Bertran Dežana, koji je jedan deo poseda prodao gospodinu Pjer Dukasu 1750. godine. Pjer Dukas je svoje prezime dodao nazivu lokaliteta čime je nastao posed Grand Pui Dukas, dok je deo poseda koji je ostao u vlasništvu Dežana postao Grand Pui Lakost.

Wine Advocate #176, April 2008, Robert Parker

Château Grand Puy Lacoste, Pauillac 2005, ocena 95/100

Brilijantno vino poseda Grand Pui Lakost berbe 2005. godine pruža klasične arome vinogorja Poijak. Ukusom dominiraju arome likera od kupina uz naznaku cvetnih aroma i mineralnosti. Vlasnik poseda Ksavier Bori stvorio je vino koje kvalitetom izaziva vina iz izvanrednih berbi 1982., 1990., 1996. i 2000. godine. Vino je punog tela, slatkih tanina i neverovatne postojanosti ukusa (završetak na nepsima traje više od 40 sekundi).

Wine Journal, January 2012, Neal Martin

Château Grand Puy Lacoste, Pauillac 2005, ocena 97/100

Da li sam bio zločest kada sam ocenio ovo vino sa tričavih 97 poena? Ovo je izvanredan Poijak: definisanih i jasnih aroma grafita, kedrovine i mrvljenog kamena, muževno i stameno, preciznost vina Prve klase poseda-vinograda. Na nepsima vino je simetrično, precizno poput lasera sa dominantnom aromom grafita u prefinjenom završetku.

Wine Spectator, 31. mart 2008, Džejms Sakling

Château Grand Puy Lacoste, Pauillac 2005, ocena 93/100

Na nosu elegantne arome borovnica, kupina i slatkog korena sa naznakom mente. Punog tela, svilenih tanina i prelepe tekture. Vino koje prosto miluje nepca. Prefinjeno i harmonično. Zaista prelepo vino, koje kvalitetom prosto izaziva da bude popijeno. Najbolje posle 2012. godine.